

sion var, at pædagoguddannelsen ikke blot skulle revalideres, revideres – revalideres kunne den også blive – men den skulle ikke blot revideres, den skulle helt nytænkes, og især praktikken fandt evalueringen problematisk.

Nytænkning er jo svær, og det er måske også forklaringen på, at regeringens undervisningsministre har været meget længe om at fremsætte et lovforslag til en ny pædagoguddannelse.

Nu er lovforslaget her så 3 år efter offentliggørelsen af evalueringsrapporten, og man kan jo bare sige, at det er godt, at regeringen ikke stilles over for de samme krav om hurtighed, hvad angår lovforslag, som de, der går på pædagoguddannelsen, stilles over for, hvad angår at tage deres uddannelse.

Lovforslaget blev i november sendt i høring samme dag, som regeringen offentliggjorde sit oplæg til Globaliseringsrådet om videregående uddannelser i verdensklasse. Men det her er jo ikke nødvendigvis en reform, der sikrer uddannelse i verdensklasse, det er, som det også er sagt flere gange tidligere, blot en justering af det eksisterende.

For SF mangler der bl.a. ændringer, der afskaffer den lønnede praktik. Der mangler, som det også har været sagt tidligere, krav om uddannede vejledere på alle praktikinstitutioner og fastlæggelse af finansieringen af vejlederuddannelsen, bedre integration af praktikken på seminarierne, og bedre integration af praksisfeltet i seminariundervisningen er også en mangel. Der mangler at definere en fælles kerne i uddannelsen, og der mangler nok nogle faglige indholdsmæssige centrale modsætningsformuleringer for uddannelsen som helhed.

Jeg kunne godt få den mistanke, at regeringen slet ikke ønsker den danske pædagoguddannelse i verdensklasse. Den mistanke bestyrkes, når man læser undervisningsministerens udtalelser i Politiken den 9. november 2005, hvor han som svar på, hvorfor regeringen har opgivet SU-praktikken i pædagoguddannelsen, siger, at det hænger sammen med, at man ikke vil betale det, som kommunerne vil have for det. Man mener ikke, det er pengene værd. Er det pædagoguddannelsen og alle de her mennesker, som pædagogerne drager omsorg for, som ikke er pengene værd?

Kl. 21.30

Jeg vil godt afslutningsvis stille undervisningsministeren det spørgsmål: Når den SU-finansierede praktik ikke længere er med i det her, når man holder fast i den lønnede praktik,

er det så, fordi man mangler penge, der ellers kunne gøre uddannelsen bedre? Eller er det, fordi undervisningsministeren i modstrid med alle de eksperter, som har sendt høringssvar ind, faktisk mener, at den lønnede praktik er bedst?

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren. Den sidste ordfører er hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal på vegne af fru Majbrit Berlau sige, at vi absolut støtter, at der sker en reform af pædagoguddannelsen. Der er også andre uddannelser, vi tilsvarende gerne ville være med til at reformere.

Når vi har sagt, at vi er positive over for en reform, må vi også sige, at regeringens forslag ikke er tilfredsstillende for os. Det drejer sig i første omgang om det, vi allerede har været inde på i de korte bemærkninger, nemlig at den lønnede praktik fastholdes, hvor vi mener, man skulle lave en SU-praktik.

Vi har tidligere spurgt, hvorfor skiftet er sket. Jeg kan jo spørge undervisningsministeren, om undervisningsministeren er uenig med udviklingsministeren, eller om det er, fordi man er kommet i tanke om, at man skal spare nogle penge. Det sidste tror jeg simpelt hen er årsagen, ligesom der er sparet så mange andre steder på uddannelsesområdet.

Indholdsmæssigt er vi heller ikke med på det, der er fremlagt. Der er et forslag om, at de pædagogstuderende skal vælge mellem tre specialiseringer: børn og unge, mennesker med nedsat funktionsevne og mennesker med sociale problemer. Vi mener ikke, den løsning er holdbar. Det er jo sådan, at det pædagogiske arbejdsfelt går meget mere på tværs, end det kan se ud til, når man laver sådan et forslag til specialisering inden for området. Man skal efter vores opfattelse i langt højere grad være i stand til at håndtere problemstillinger og indsatser, der går på tværs af de tre specialiseringer.

Det har været et stærkt ønske fra de pædagogstuderende, at vejledningen i forbindelse med praktik, projektskrivning og undervisning i det hele taget skulle opprioriteres i forbindelse med en reform. Derfor undrer det os, at så vidt vi kan se, er ordet vejledning slet ikke blevet nævnt i det, der er fremlagt. Det bør det, inden det her gøres færdigt.

Så synes vi i øvrigt, at regeringen skulle bruge anledningen, når man nu ønsker en reform,